

Sebastià Alzamora narra els fets de la Bisbal del 1869

Sebastià Alzamora ha visitat Barcelona per parlar del seu nou llibre ORIOL DURAN.

Sebastià Alzamora (Llucmajor, 1972) és poeta, novel·lista i articulista. Com a poeta té sis obres i els premis més importants; fa ben poc va publicar el recull de relats S'accepten encàrrecs, i com a novel·lista, ara presenta El Federal(Proa), el seu dotzè títol. Amb aquesta faceta també acumula un bon grapat de premis grossos.

Encara en època de pandèmia, Alzamora va tenir coneixement del Foc de la Bisbal o dels Fets del 6 d'octubre del 1869 i de la figura de Pere Caimó a través de Joaquim Coello Brufau, descendent directe de Caimó. Ell i Marc Auladell Agulló, director de l'Arxiu Municipal de Sant Feliu de Guíxols, van oferir a l'escriptor tota mena de documentació privilegiada sobre el cas.

“No és un llibre d'història, és una novel·la escrita per un novel·lista amb eines de novel·lista”, assegura l'editor Josep Lluch. “Amb les dues últimes novel·les ha arribat a un moment dolç de connexió amb públic i crítica; Reis del món ha estat un èxit sostingut i ara se

n'ha fet una versió teatral molt bona; Ràbia és molt diferent, arriscada, però també ha anat molt bé”, afegeix.

El 6 d'octubre del 1869, a la població empordanesa de la Bisbal, va esclatar un combat entre prop de tres mil homes alçats en armes i les tropes del Regne d'Espanya. Va ser el Foc de la Bisbal, un aixecament revolucionari que pretenia posar fi a la monarquia absoluta i convertir Espanya en una república federal. Al capdavant de la revolta hi havia el diputat i alcalde Pere Caimó, un idealista fill d'indians contraris a l'esclavitud, educat en les idees més avançades del seu temps. Ell, la seva esposa Isabel Batalla i la sindicalista pionera Isabel Vilà –la primera sindicalista catalana– són els protagonistes d'una història en què s'enfronten el despotisme i l'idealisme, els privilegis dels senyors contra els valors de progrés i justícia social, en un relat sobre l'etern conflicte entre la llibertat i el poder.

“És un episodi històric que no ha estat ben bé oblidat, però sí que és poc conegut”, comenta l'autor, abans de dir que la cita inicial té molt de sentit. “Per quins mitjans es pot impedir al govern que abusi de les seves potestats?”, va demanar John C. Calhoun al seu text Disquisició sobre el govern (1848).

“Lluitar contra l'abús de poder és el concepte que va recorrent tota la novel·la, a més d'altres, com ara el feminisme, el sindicalisme obrerista, l'anticolonialisme, el racisme dels negrers, l'al·legat pacifista...”

“Comença l'octubre del 1869, un any després de la revolució anomenada la Gloriosa –un aixecament militar amb elements civils que va destronar i enviar a l'exili la reina Isabel II–. Un moment de construcció de l'estat espanyol en què es debatia si havia de ser republicà o monàrquic i quin encaix havia de tenir Catalunya, si és que n'havia de tenir cap.”

“L'aixecament havia de ser general, però només ho van fer a l'Empordà, al voltant de dos o tres mil –la xifra balla– pagesos i mariners que van lluitar contra les tropes monàrquiques. Van guanyar, tot i que no va anar més enllà. Però els líders van ser detinguts, es van barallar entre ells i, al final, hi va haver una amnistia... Fins i tot hi

va haver rics que van marxar perquè la situació consideraven que era inestable. Una història molt lligada amb l'actualitat, és evident, i això va ser un al·licient per escriure-la. L'ambició de les novel·les històriques és fer de mirall entre el passat i el present per veure d'on venim", detalla Alzamora.

Sobre com volia explicar aquesta història, l'autor dona pistes clares de la seva ambició primera. "La novel·la, com a relat, pretenia cercar una manera pura de narrar un fet, amb una mica de western i d'aventures. Si es pogués assemblar a una pel·lícula com El capità Horatio Hornblower, dirigida el 1951 per Raoul Walsh, amb Gregory Peck i Virginia Mayo, jo seria feliç", admet amb un somriure.

Sebastià Alzamora té clar que un cop has fet una cosa, "ja està feta i no cal tornar-hi". No li agrada ni rellegir-se. Per tot plegat té ganes de canviar la línia narrativa. "Aquesta obra em va semblar un bon tancament per a l'etapa d'obres basades en personatges i fets històrics que he anat escrivint. Potser hi tornaré, però ara em ve de gust escriure trames ambientades en l'actualitat, explicar unes històries que ara em sento capaç de poder narrar."

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 09-03-2024, Pàgina 16

-El Punt Avui. Nacional 09-03-2024, Pàgina 16

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2394442-sebastia-alzamora-narra-els-fets-de-la-bisbal-del-1869.html>